

- Točka z učnimi informativnimi tablami
 - Učna pot po mokrišču Blata
 - Sprehajalna pot
 - Mjeja mokrišča Blata
- 1 Trstičje ob intenzivno gojenem travniku
 - 2 Potoček Polana A
 - 3 Kotanja
 - 4 Potoček Blata A
 - 5 Potoček Blata B
 - 6 Potoček Blata C
 - 7 Mikrotalni travnik
 - 8 Trstičje z rogozom
 - 9 Rob jelševskega gozda
 - 10 Potoček Polana B
 - 11 Mikrotalni travnik

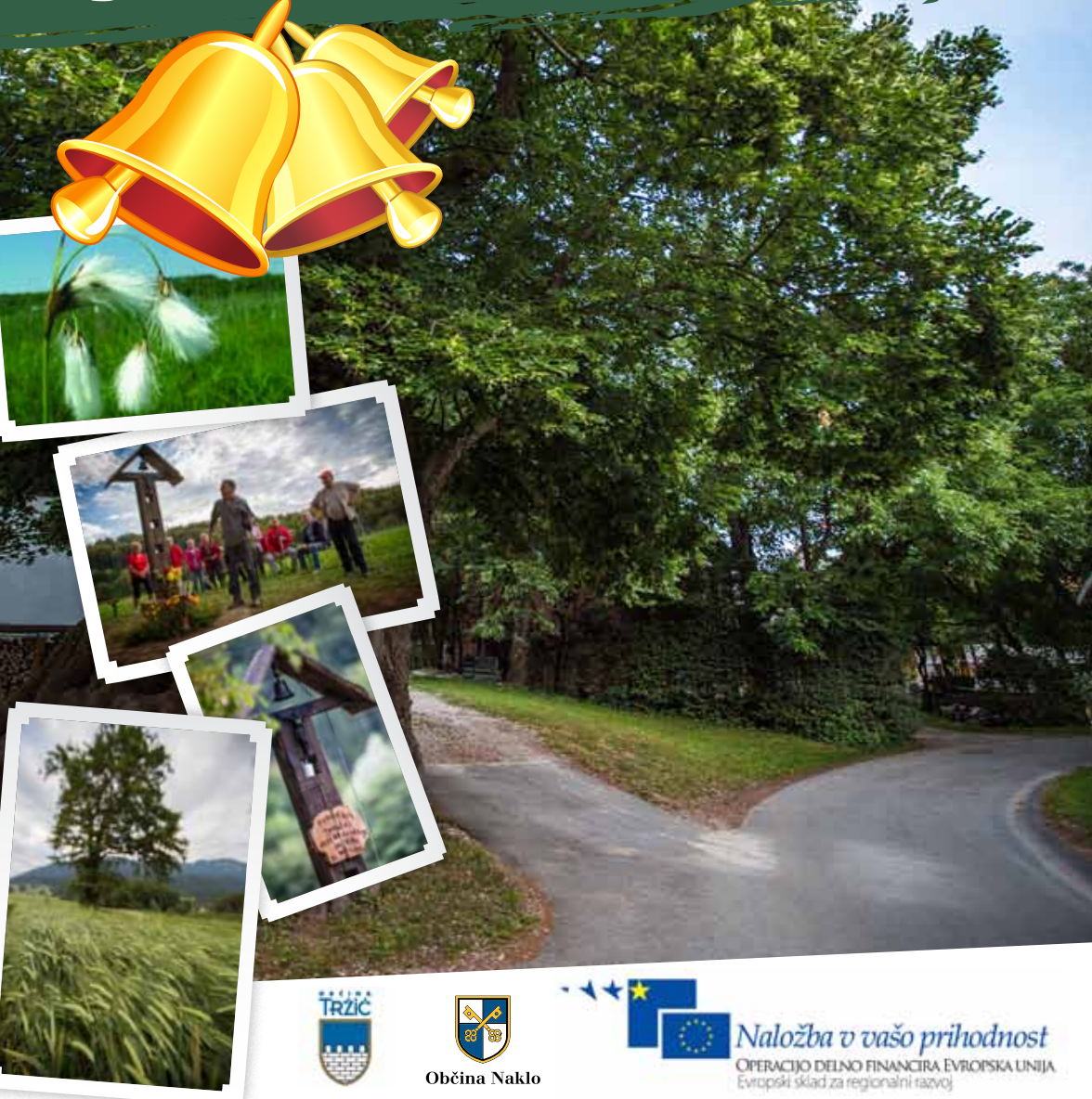
Točke za spoznavanje narave mokrišča:

Učenci Osnovne šole Križe pod vodstvom mentorjev preplet različnih življenjskih okolij se ohranjenega dela mokrišča, vsebine za učno pot so pripravili. Na teh točkah se obiskovalcu predstavlja bogat rastlinski in živalski svet ter pester svet mokrišč. Učna pot po mokrišču Blata, v severnem robu Udin boršta, med Sebenjami in kriškimi zaselek Snakovo, so ostanki nekdanjega mokrišča. Po njem od pomladi 2014 vodi naravoslovna učna pot po mokrišču Blata.

Učna pot po mokrišču Blata

Doživetja narave in podeželja na Poti treh zvonov & učni poti po mokrišču Blata v severnem delu Udin boršta

Sprehod po Poti treh zvonov

Hoja po Poti treh zvonov traja 1,5 do 2 uri zmerne hoje, dolga pa je okoli 9 km. Večji del hodimo po dobri makadamski gozdni poti, zato je pot prehodna skoraj v vsakem vremenu in vseh letnih časih. Pot lahko začnemo v Sebenjah, lahko pa tudi ob pristajališču jadrlnih padalcev pod Seničnim, na skrajnem jugu vasi Golnik ali v Žiganji vasi. Povsod bomo našli dovolj prostora za parkiranje, če se na izhodišče pripeljemo z avtom.

Put treh zvonov je priložnost za srečevanje in sproščeno druženje s prijatelji in soseskami...

V koliko se na Pot treh zvonov odpravimo iz Sebenj, iz središča vasi krenemo v smeri proti skakalnemu centru in mimo kmetije Pr' Obstarju. Ob transformatorski postaji na koncu vasi se konča vaški asfalt in tam zakoračimo na gozdno cesto rahlo navkreber v Udin boršt. Sledimo lepi, široki in skoraj ravni makadamski gozdni cesti. Ko iz gozda preko mostička čez sničanski potok Parovnica zakoračimo med travnike, smo pod vasjo Senično. Odpre se nam razgled na pobočja Kriške gore (1471 m), Tolstega vrha (1715 m) in naprej proti Storžiču (2132 m).

Tik za drugim mostičkom čez sničanski potok Gača zavijemo desno proti jugu, po cesti iz Seničnega proti Novakom in ob pristajališču jadrlnih padalcev krenemo naprej proti Golniku. V križišču za vas Novake zavijemo levo po asfaltirani cesti, v naslednjem križišču pa desno do

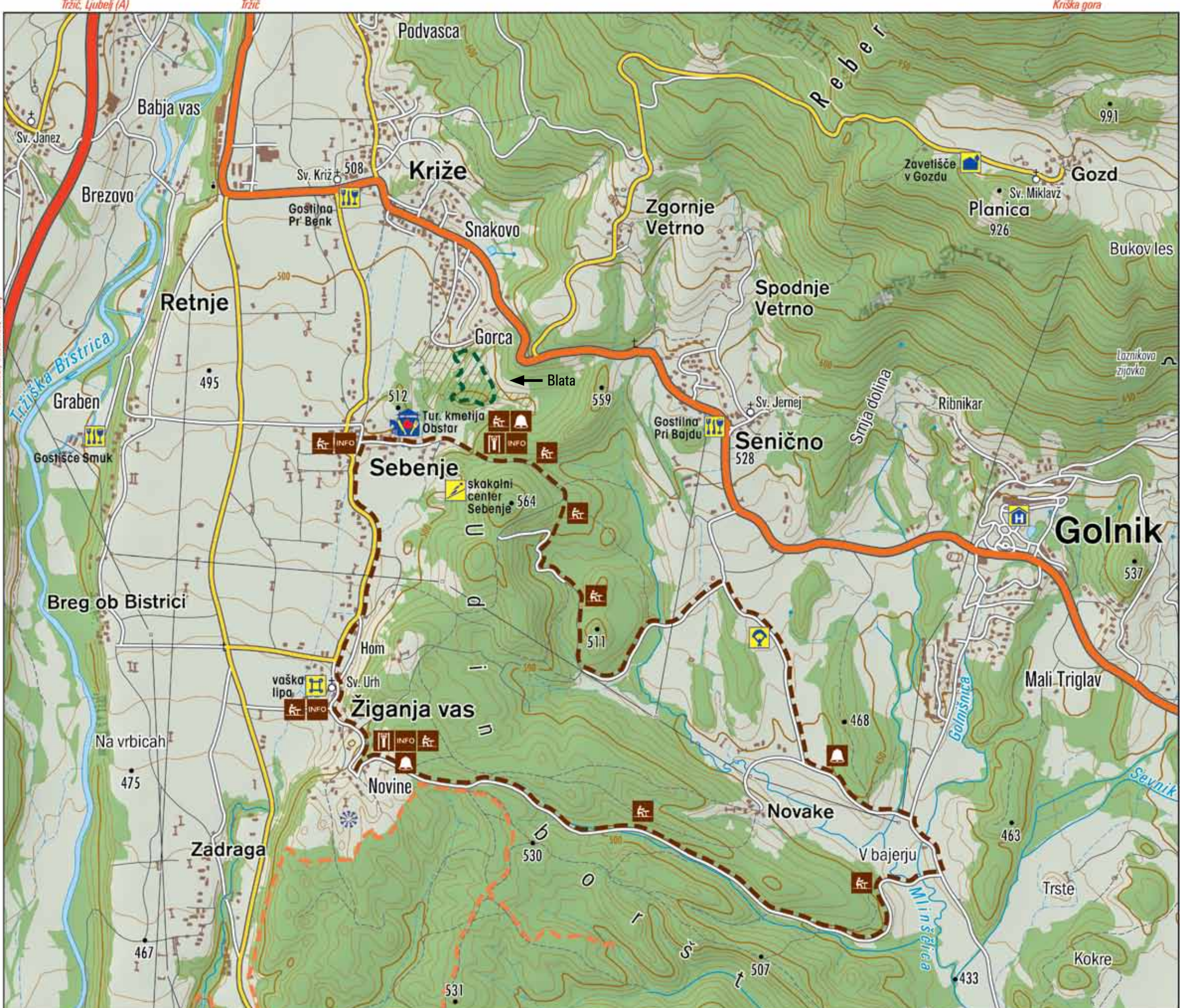
...občudovanju plodne podeželske krajine...

najbolj južnih hiš Golnika in nato naprej proti Letenicam. Kmalu izza skupine hiš se desno odcepi makadamska gozdna pot preko potokov Parovnica in Gača, ki se prav tam združita in tečeta naprej kot Parovnica. Spet zakoračimo v Udin boršt. Cesta se prične zmerno vzpenjati. Ni lepših krajev za počitek ali prigrizek kot posedeti na hlohdi sredi zelene gozda ob ptičjih melodijah.

Kmalu nas cesta privede na Novine nad Žiganjo vasjo. Tik preden zakoračimo med prve žigovske hiše, se od naše poti levo odcepi kolovoz, ki vodi do Krive jelke in naprej v Zgornje Duplje. Naša

...sročanje v samotni in zelenju gozdne narave.

LEGENDA

	GLAVNA TRANZITNA CESTA		IZLETNIŠKA KMETIJA		NARAVOSLOVNO-PODEŽELSKA TEMATSKA POT POD KRIVO JELEKO		TRIM PLESILN
	GLAVNA CESTA		PLANSKA KOČA		UČNA POT PO MOKRIŠČU BLATA		POHODNIŠKA TOČKA Z ZVONIM
	LOKALNA CESTA, OSTALE CESTE		SMUČARSKA SKAKALNICA		OBMOČJE MOKRIŠČA BLATA		MERILO 1:15 000
	KOLOVOZ, STEZA		KULTURNA ZNAMENITOST		VELIKA INFORMATIVNA TABLA ZA OBISKOVALCE		izsi map
	CERKVA		GOSTILNA, GOSTILO		POHODNIŠKE		izsi map
	POZEMNA JAMA		RAZGLEDIŠČE		POT TREH ZVONOV		izsi map
	RAZGLEDIŠČE		BOLNIŠNICA		PRISTAJALIŠČE ZA JADRALNA PADALA		izsi map
	BOLENIŠNICA		KULTURNA ZNAMENITOST		VELIKA INFORMATIVNA TABLA ZA OBISKOVALCE		izsi map
	GOSTILNA, GOSTILO		POHODNIŠKA TOČKA Z ZVONIM		POT TREH ZVONOV		izsi map

Idejo za Pot treh zvonov so dobili domačini Žiganje vasi, ko so pred leti na cerkvi Sv. Urha v tej vasi zamenjali tri zvonove. Ker se jim je zdelo škoda, da bi stare zavrgli, so se domislili, da bi z njimi označili pot, ki se vije okrog Udin Boršta. Od tod tudi ime Pot treh zvonov. Ker pa so bili cerkveni zvonovi preveliki, so jo opremili s tremi manjšimi zvonovi in znamenji.

Pot treh zvonov pa nas privede v središča Žiganje vasi, do stoletne lipe in cerkvice sv. Urha. Do Sebenj lahko zakoračimo po vaški cesti, lahko pa zavijemo desno ob rob gozda mimo skakalnega centra in Obstarjove kmetije v središče vasi.

Pot treh zvonov lahko prevozimo tudi z (gorskimi) kolesom in ji dodamo vrsto možnih variant in dodatkov po gozdnih poteh Udin boršta. Le svoje orientacije ne smemo precenjevati, kar je izkusil že tudi marsikateri domačin, ki je zašel s prave poti!

Namesto s kolesom se malo stran s Poti treh zvonov lahko podamo peš s košarico za nabiranje borovnic ali gob, ki v Udin borštu izdatno rastejo. V jesenskem času bomo tik ob naši poti našli tudi obilo kostanja.

...ali krepitev telesne vitalnosti na edinstvenih trim poligonih v naravi.

Izdajatelj: Občina Trzin
 Priprava tekstov: Janez Kavar, Uroš Brankovič
 Avtorji fotografij: Arhiv Občine Trzin (zanj Matevž Poljanec), Viktor Šmid
 Avtor risbe Treh zvonov: Marko Poljanec
 Kartografija: izsiMap d.o.o.
 Vir: DTK25, GKB25m REZI - Geodetska uprava Republike Slovenije
 Grafično oblikovanje: Marioana Design
 Sebenje, 2014

Brošuro je pripravil:

Zloženka je nastala v okviru operacije Učene poti Gorenjske - Udin boršt, ki je delno financirana s strani Evropske unije, in sicer Evropskega sklada za regionalni razvoj kot del izvajanja Operativnega programa krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«, prednostne usmeritve »Regionalni razvojni programi.«

Kakšna čudovita krajinska kulisa! V nederja širokopleče Kriške gore so ob njeno vzhodno stisnjena bivališča ljudi. Od pristavške Podvasce na severu preko Križev in Sebenj do Novin nad Žiganjo vasjo. Pred njimi se bohota ravnina Kriškega polja in tja proti jugu ter vzhodu se razprostira mogočni zeleni gozd Udin boršta. Tod žive delovni, pošteni in veseli ljudje. Tod vodi naša Pot treh zvonov.

Zgodovina območja

Zasnova vasi pod Kriško goro in na Kriškem polju sega daleč nazaj v obdobja starejše slovenske agrarne naselitve pred začetkom nastajanja fevdalnih in cerkvenih naselij. Eno močnih naseljenih jader na Gorenjskem je nastajalo v podnožju gora ob rečnem pasu Tržiške Bistrice, kjer so naši davni predniki umno postavili svoja zgodnja domovanja. In sicer v varno gorsko zavetje ob robu polja, ki je rodilo za življenje, in bližnji gozd, ki je z lesom oskrboval temeljno gradivo bivališč, kurivo ognjiščem in hkrati predstavljal varno zaščito. Tako so nastale današnje vasi Pristava, Križe, Sebenje in Žiganja vas, više na pobočju Kriške gore pa Senično, Novake, Golnik, Veterno in Gozd, na skrajnem zahodnem robu Kriškega polja nad strugo Tržiške Bistrice pa naselji Breg in Retrije.

Zgodnji prebivalci krajev med Kriško goro in Udin borštom so se v večini preživljali s kmetovanjem in gozdarjenjem. Pripadali so tedanjemu (8. stoletje) srednjemu družbenemu sloju in v večini spadali med t.i. koseze in ministeriale. Ti so vse do 13. oz. 14. stoletja zavzemali družbeno mesto med fevdalci in podložniki.

Kosezi so preko svojih vojvod neposredno povezani z imenom Udin boršt – Vojvodinski gozd, ministeriali iz srednjeveške naselbine Sigersdorf pa s slovenskim izvorom naziva Žiganja vas.

Zakaj so Sebenjčani znani kot »žabarji«?

Do začetka zasipanja mokrišča, nekaj let po koncu II. svetovne vojne, so bila Blata polna žab. Ob pomladnih in poletnih večerih je bilo slišati veselo reganje iz tisočih žabjih grl daleč naokoli. Žabe so Sebenjci lovili za poslastico že davno prej, preden so žabji kraki na Slovenskem postali posebno čislana in draga specialiteta. Po žabah z Blat so vaščani Sebenj dobili zbadljivi naziv »žabarji«, na kar pa so vaščani ponosni. Z žabami iz Blat pa je povezan tudi sebenjski vaški fantovski običaj »žabo prodajati«. Deležni ga je bil vsakdo, ki ni bil domačin in si je nevesto izbral iz Sebenj. Že leta 1903 so imeli v Sebenjah »Žabarsko društvo«, katerega namen je bilo ohranjanje žabarske tradicije. Običaj je v Sebenjah še živ in gre iz fantovske generacije v generacijo.

Les, temelj poselitve

Kraji pod Kriško goro imajo bogato tradicijo čevljarstva

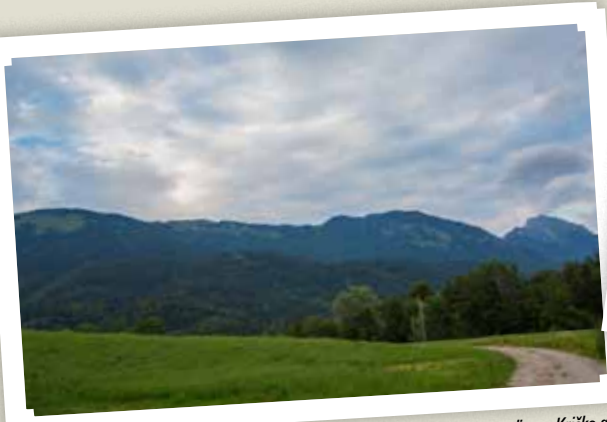

Sekulja, edina vrsta žab v mokrišču Blata

Geografski oris območja ob Poti treh zvonov

Malokje na Slovenskem je najti tako lepo geografsko umeščena naselja kot so kraji pod Kriško goro, ki ležijo ob robu Kriškega polja in na obronkih Udin boršta. Pot treh zvonov z roba Kriškega polja iz vasi Sebenje obiskovalca najprej vodi po Udin borštu. Ta prostran gozd obsega velik prostor med cestama Kranj–Golnik na vzhodu ter staro cesto Kranj–Trič na zahodu. Udin boršt je terasa ledeniško-rečnega nastanka, kar dokazuje njena konglomeratna kameninska sestava. Na tej osnovi se je v medledeni dobi začel razvoj t.i. konglomeratnega krasa z različnimi kraškimi oblikami, med katerimi so najbolj značilne in pogoste vrtače, jame oz. brezna ter kraški izviri. V Udin borštu je kar 16 jam, med katerimi je najbolj znana in slikovita Arneževa (tudi Arneševa) luknja v Spodnjih Dupljah.

Pogled z roba Kriškega polja na Kriško goro

V gozdnem osrčju Udin boršta

Zaradi naravnih pogojev in načina gospodarjenja v preteklosti, predvsem stelarjenja, v Udin borštu prevladujočo drevesno vrsto danes predstavljata rdeči bor in smreka. Kot posebna znamenitost ter ostanek nekaj prevladujočih listavcev pa na njegovem severnem delu še najdemo skupino zelo starih hrastov ob cesti Novaki–Senično.

Na severnem robu Udin boršta, med Sebenjami in kriškim zaselkom Snakovo pod Slemenom so ostanki nekoč velikega mokrišča Blata. Mokrišča so sicer značilnost celotnega vzhodnega roba Udin boršta v pasu med gozdom in začetki pobočij Kriške gore in Zaloške gore. Mokrišče Blata je v velikem delu, zlasti v zahodnem, uničeno ali vsaj degradirano. Pristneje je ohranjen vzhodni del mokrišča, ki ga domačini imenujejo v Voglah.

Najsi spodnja legenda temelji na resničnem dogajanju ali le bujni domišljiji, pa se iz pobočij Kriške gore proti ravninskemu svetu izteka stotero studencev in potočkov. Pobočje nad Križami se celo imenuje Močila. Starejši vaščani pripovedujejo, da je bila voda iz sebenjskega izvira daleč naokoli najboljša. Že dolgo let se zdaj izteka v skupno vodovodno omrežje tržiške občine. Izdatno pa se vode iz Kriške gore iztekajo v mokrišče Blata, ki predstavlja ledvice Udin boršta.

Legenda o barju Blata, Kriški gori in Udin borštu

Mokrišče Blata v ljudskih pripovedih in legendah povezuje tudi Kriško goro in Udin boršt. Legenda pripoveduje, da je bil nekoč vrh Kriške gore, na Kovarjevem, bajer. V tem bajerju so se napajale črede ovac, ki so se pasle na obsežnih senožetih gore. Nekega jutra sta pastirja, ki sta prignala napajati čredi ovac, ob bajerju našla zrno živega srebra. Zanj sta se sprla in eden izmed njiju ga je zalučal v bajer. Živosrebrno zrno je na dnu bajerja zvrtilo luknjo, bajer je poniknil v osrčje gore in za vedno izgini. Od tedaj je Kriška gora polna vode. Nekega dne se bo ob potresu gora odprla in poplavila vse vasi pod seboj. Kdaj se bo to zgodilo, ne vemo. Res pa je, da iz podnožja pobočij Kriške gore izteka stotero studencev in potočkov.

Kraji in zanimivosti ob Poti treh zvonov

Vsako od naselij, med katerimi na severnem delu Udin boršta poteka Pot treh zvonov, ima svojo zanimivo zgodbo. V nadaljevanju je od teh predstavljen le manjši del, saj sta jih človek in narava skozi stoletja in tisočletja svojega obstoja ustvarili še veliko več.

Cerkev Povišanja sv. Križa

Žive jaslice v Sebenjah

Križe

Križe predstavljajo naseljem severno od Dupelj nekakšno upravno središče, saj so bile nekoč tudi občina z naselji od Pristave do Žiganje vasi. O izvoru krajevnega imena Križe obstoji nekaj (pripovednih) verzij. Po prvi naj bi misionarji, ki so v Križe prišli preko Ljubelja, postavili na tem prostoru prvi križ. Po drugi verziji naj bi udeleženci križarskih vojn ob vrnitvi v cerkev postavili velik križ. Tretja verzija pa govori o križišču poti iz Kranja preko Ljubelja na Koroško in iz Zgornje savske doline pod Dobroč naprej pod Kriško goro proti Kamniku in Tuhinjski dolini.

Kriška farna cerkev je bila zgrajena v času pred turškimi vpadi na Kranjsko v 15. stoletju (1471 in 1476). Sedanja cerkev Povišanja Sv. Križa so začeli zidati leta 1810 v času Napoleonove dobe Ilirskih provinc (1809–1813).

Povojni razvoj planinstva je leta 1949 spodbudil ustanovitev Planinskega društva Križe, ki je leta 1953 zgradilo prvo planinsko Kočo na Kriški gori. Ta je še danes izjemno priljubljena pohodniška točka med bližnjimi in daljnimi obiskovalci.

Sebenje

Stara vaško jedro Sebenj je znatni v povezavi z domačijo Obstar (Rezar) v skrajnem vzhodnem delu sedanje vasi, prav ob Poti treh zvonov. Stisnjeno je ob vzhodni nizke vzpetine Gorca, domačini ji pravijo tudi Gorica. Kot v bližnjih kriških Brajdah je možno, da so tudi na Gorci kdaj poskušali z vinskimi trtami. Prvotni prebivalci Sebenj so se preživljali s kmetovanjem in gozdarjenjem v bližnjem Udin borštu.

Mokrišče Blata, učilnica narave

Od pomladi 2014 vodi po še ohranjenem delu mokrišču Blata naravoslovna učna pot. Na sprehodu po njej lahko spoznate njegov bogat rastlinski in živalski svet ter pester preplet različnih življenjskih okolij. Nekatere največje zanimivosti narave, ki jih boste doživeli na njenih 11 točkah (glej karto na zadnji strani) so:

Navadna trdoleska

Potočni rak

Veliki studenčar

Vodni drsalec

Navadni močerad

- 1 Trstičje ob intenzivno gojenem travniku: Navadni trs ni le naša največja trava, temveč s svojimi 2-4 metri višine zagotavlja tudi zavetje za različne živali. Poleg tega s svojimi korenkami čisti vodo, saj prek njih prežračuje muljasta tla. Jeseni pa nas ne sme zavesti tu rastoča navadna trdoleska s svojimi lepimi rdeče-oranžnimi plodovi, saj so vsi njeni deli strupeni;
- 2 Potoček Polana - Mokrišča so ledvica oz. čistilec voda za širše območje, na poslabšanje njene kvalitete vode pa nezmotljivo pokažejo vodne vrste kot je tukaj živeči potočni rak;
- 3 V kotanji, med številnimi vrstami letelih žuželk, na vodni gladini srečamo tudi žuželko vrste vodni drsalec. Naprej se poganja podobno kot veslači, vmes pa lovi žuželke, ki padejo v vodo ali ličinke vodnih živali;
- 4 Ob potočku Blata je, kot po vsem mokrišču, bogat svet malih, ljudem skoraj nepoznatih živali. Med njimi je mali mlakar, vodni polž, ki zaradi vdihavanja zraka spada med pljučarje. Tu živi tudi veliki studenčar, največja vrsta kačjega pastirja v Sloveniji. Njihove ličinke skupaj s konjsko pijavko plenijo ikre sekulje iz rodu rjavih žab, ki je edina vrsta žab v mokrišču.
- 5 A močerad kot odrasla in lepo črno-rumena žival sam postane strupen "zalogaj" za svoje plenilce.
- 6

Skalalni center v Sebenjah je dal že vrsto odličnih skalalcev

Kasneje so se mnogi usmerili v čevljarstvo, po čemer slove sebenjski mojstri še danes, obrt pa je šla in gre iz roda v rod.

Z žabarsko tradicijo (glej okence spodaj) je povezan tudi nastanek naravoslovne učne poti ob mokrišču Blata, ki so se je lotili učenci Osnovne šole Križe pod vodstvom mentorjev. Poleg živalskega sveta na Blatah pot predstavlja tudi bogat rastlinski svet še ohranjenega ostanka mokrišča.

V novejšem času so Sebenje znane po skalalnem centru na vzhodnem robu vasi oz. zahodnem robu Udin boršta. Na prostoru, kjer sedaj stoji Skalalni center, sta z zagnanim prostovoljnimi delom konec 60. let 20. stoletja zrasi 25-metrski in večja 45-metrski skalalnica. Tukajšnji skalalci Matjaž Zupan, Robert Kaštrun, Peter Jošt, Jelko Gros in drugi so kmalu postali prepoznavni v slovenskem skalalnem športu. Leta 1993 so v Sebenjah zgradili večji in modernjši skalalni center za velika, tudi mednarodna tekmovanja. Sebenjski smučarski skalalci so večkrat nastopali na zimskih olimpijskih igrah: Robert Kaštrun (1984), Robert Meglič in Dejan Jekovec (1994), Mitja Mežnar (2010)... Tradicionalno poteka vsako leto v sebenjskem skalalnem centru poletno tekmovanje smučarskih skalalcev – veteranov Stari orli.

V Sebenjah tudi danes poteka živahno vaško življenje. Od pomladi do jeseni na eno soboto v mesecu prirejajo vaščani tržni dan. Ob domačih pridelkih, izdelkih in dobrotah na vsak tržni dan zanimivo predstavijo tudi eno od sebenjskih domačij ali običajev. Že nekaj let okoli božiča sredi vasi pripravljajo žive jaslice, ki so vedno tudi povod za prijetno praznično druženje vaščanov in obiskovalcev od drugod.

Žiganja vas

Žiganja vas je umeščena med zahodne obronke Udin boršta in južni del Kriškega polja. Na vzpetini nad vasjo je zaselek Novine. Tod naj bi bila v zgodnjem srednjem veku graščina žigovskih ministerialov. Vas je v tem času nosila ime Sigersdorf – torej Žiganja vas.

Vaške tržnice begajo tu kajšnje življenje

Kasneje so se mnogi usmerili v čevljarstvo, po čemer slove sebenjski mojstri še danes, obrt pa je šla in gre iz roda v rod.

Z žabarsko tradicijo (glej okence spodaj) je povezan tudi nastanek naravoslovne učne poti ob mokrišču Blata, ki so se je lotili učenci Osnovne šole Križe pod vodstvom mentorjev. Poleg živalskega sveta na Blatah pot predstavlja tudi bogat rastlinski svet še ohranjenega ostanka mokrišča.

V novejšem času so Sebenje znane po skalalnem centru na vzhodnem robu vasi oz. zahodnem robu Udin boršta. Na prostoru, kjer sedaj stoji Skalalni center, sta z zagnanim prostovoljnimi delom konec 60. let 20. stoletja zrasi 25-metrski in večja 45-metrski skalalnica. Tukajšnji skalalci Matjaž Zupan, Robert Kaštrun, Peter Jošt, Jelko Gros in drugi so kmalu postali prepoznavni v slovenskem skalalnem športu. Leta 1993 so v Sebenjah zgradili večji in modernjši skalalni center za velika, tudi mednarodna tekmovanja. Sebenjski smučarski skalalci so večkrat nastopali na zimskih olimpijskih igrah: Robert Kaštrun (1984), Robert Meglič in Dejan Jekovec (1994), Mitja Mežnar (2010)... Tradicionalno poteka vsako leto v sebenjskem skalalnem centru poletno tekmovanje smučarskih skalalcev – veteranov Stari orli.

Žigovska cerkev z mogočno vaško lipo

V Žiganji vasi sta največji znamenitosti lipa in cerkev sv. Urha, ki je bila prvič omenjena leta 1327. Takrat je oglejski patriarh žigovsko cerkev imenoval za božjepotno cerkev. V 16. stoletju je bila cerkev obzidana z obzidjem.

Poleg žigovske cerkve stoji v vasi več kot 600 let stara ter preko 730 centimetrov široka vaška lipa, druga znamenitost Žiganje vasi. Domačini pripovedujejo, da so v njeni senci poleti čevljarili žigovski čevljarji, potem ko se je v 19. stoletju močno razvil čevljarstvo tudi v Žiganji vasi.

Star žigovski pregovor pravi: Žiganja vas, zlata vas, malo ljudi, pa dobro se živi!

Senično

Vas spada med najstarejša naselja v občini Trič. Prvič se omenja že v 11. stoletju, ko je pripadala zemljiškemu gospostvu škofov iz tirolskega Briksna (Brixen). Sredi 13. stoletja je večina briksenške posesti prešla v posest Ortenburžanov. Senično s sosesčino je postalo fevd, kamor je verjetno spadalo tudi gradišče Gutenuau. Gutenuau je propadel konec 15. ali v začetku 16. stoletja, vzrok ni znan.

Ime vasi Senično se pojavi okoli leta 1500 kot Steinitzin in je domnevno slovenskega izvora s korenem v slovanski besedi – stena. Vaščani Seničnega so bili v večini podložni kmetje, kajzarji in gostači. Kmečka posestva so bila majhna, z malo živine v hlevih, ki so jo pasli na travnikih ob vodi – zavokah ali višje ležečih gorah. Kot v sosednjih vaseh se je kasneje tudi v Seničnem razvila obrt, spet čevljarstvo kot najbolj množična in prepoznana obrt v vasi.

Znamenitost Seničnega je cerkev sv. Jerneja. Prvič se omenja leta 1340. Znamenita je posebej zaradi poznogotske prebiterija s srednjeveškimi freskami. Cerkev in nekdanje pokopališče sta obzidana. Zid je menda pozidan iz kamena iz ostanek gradišča Gutenuau.

Na južni strani vasi ob cesti proti Novakom je priljubljeno pristajališče za jadralne padalce, ki poletajo s Kriške gore in Gozda. Pristajališče je prav ob Poti treh zvonov. Na soboto, blizu dneva sv. Jerneja, domačini pripravljajo vaški sejem, okoli božiča pa koncert v cerkvi, ki se zaključí s prijetnim druženjem vaščanov in obiskovalcev.

Senično je lahko tudi izhodišče za pot na Kriško goro (1471 m) skozi vas Gozd (889 m). V Gozdu stoji gotška cerkva sv. Miklavža iz 15. stoletja s čudovitimi rezljanimi oltarji. V Gozdu deluje priljubljeno Planinsko zavetišče, ki ga upravlja Planinsko društvo Križe.

Cerkev Sv. Jerneja v Seničnem